

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. november 10. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t:

A tiltott adatszerzés büntette és más bűncselekmények miatt terhelt és társai ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2020. június 15. napján kihirdetett 5.B.214/2020/2. számú ítéletének Terhelt1 III. rendű és Terhelt2 IV. rendű vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét *megváltoztatja*:

Terhelt1 III. rendű és Terhelt2 IV. rendű vádlott előzetes mentesítésére vonatkozó rendelkezéseket *mellőzi*.

Egyebekben az ítélet Terhelt1 III. rendű és Terhelt2 IV. rendű vádlottra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét *helybenhagyja* azzal, hogy a bűncselekmények megnevezése helyesen társtettesként elkövetett tiltott adatszerzés büntette [Btk. 422. § (1) bek. d) pont, (4) bek. c) és d) pont] és társtettesként elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 291. § (1) bek., II. fordulat, (2) bek. a) pont].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésen hozott ítéletével Terhelt1 III. r. vádlottat és Terhelt2 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bünszövetségben elkövetett tiltott adatszerzés büntetében [Btk. 422. § (1) bekezdés d) pont, (4) bekezdés c) és d) pont] mint társtettet és vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] mint társtettet. Ezért a törvényszék Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottat halmazati büntetésül – egyezően – 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rendelkezett a Terhelt1 III. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Megállapította, hogy Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsáthatók legkorábban feltételes szabadságra. Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottakat előzetes

mentesítésben részesítette, és kötelezte a III. r. vádlottat 86.592,- forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] A törvényszék ítélete terhelt5 V. r., terhelt 6. VI. r. és terhelt 8 VIII. r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlott vonatkozásában jelentett be fellebbezést az előzetes mentesítésben részesítésük mellőzése érdekében.

[4] A fellebbviteli főügyészség az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta azzal az indokolásbeli helyesbítéssel, hogy az nem minősül a vádlottak terhére bejelentettnek.

[5] Észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság az iratokat hiányosan terjesztette fel, mert azok nem tartalmazták a Kecskeméti Járási Ügyészség vádiratát, valamint a benyújtó1 vádmódosítását, ezért azok beszerzésére tett indítványt.

[6] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak érdemesek az előzetes mentesítésre. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy bár a III. és IV. r. vádlott büntetlen előéletű és rendezett személyi körülményekkel bír, azonban jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt szervezeten, anyagi haszonszerzés érdekében, a munkakörük által biztosított lehetőséget kihasználva, a munkáltatójuknak jelentős érdeksérelmet okozva követték el. Így figyelemmel az általuk megvalósított cselekmény korrupciós jellegére is, méltatlanok az előzetes mentesítésre. Összességében azt indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét változtassa meg akként, hogy Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak előzetes mentesítésére vonatkozó rendelkezést mellőze, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet III. és IV. r. vádlottakra vonatkozó részét hagyja helyben.

[7] A fellebbezés alapos, az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat osztotta.

[8] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi. XC. törvény (a továbbiakban Be.) 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján felhívta az elsőfokú bíróságot a hiányzó iratok pótlólagos felterjesztésére, amelynek a Kecskeméti Törvényszék eleget is tett.

[9] Az ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el, figyelemmel arra is, hogy az ügyészség által Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak vonatkozásában bejelentett fellebbezés – amely kizárólag az előzetes mentesítésben részesítést sérelmezte – nem minősül a III. és IV. r. vádlottak terhére bejelentettnek (BH2017. 47., BH1987. 394.).

[10] Mivel Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak vonatkozásában az előzetes mentesítés alkalmazása miatt bejelentett fellebbezés nem tartozik a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott esetkörbe, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottára vonatkozó rendelkezéseit a Be. 590. § (1), (2), (7) és (9) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezne. A törvényszék Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlott előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozatát az eljárási szabályok megtartásával fogadta el, és a vádirati tényállással lényegét tekintve azonos ítéleti tényállást állapított meg.

[11] A tényállásból okszerűen következtetett a törvényszék Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlott bűnösségére, és az általuk elkövetett bűncselekményeket is a törvénynek

megfelelően minősítette azzal, hogy a bűncselekmények megnevezése az elkövetői minőség tekintetében nem felel meg a 61. Bkv. 2. d) pontjában foglaltaknak, illetőleg a vesztegetés elfogadásának büntette esetében – a 61. Bkv. 3 a) pontjában foglaltak ellenére – a törvényszék elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartásra vonatkozó törvényi fordulat feltüntetését, s ezért az ítéltábla a III. és IV. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények megnevezését helyesbítette.

[12] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék ítéletének indokolása a Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítésére vonatkozó részében kiegészítésre szorul.

[13] Az elsőfokú bíróság, bár helyesen a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvényt alkalmazta Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlott vonatkozásában, ezzel összefüggésben elmulasztotta az ítéletben a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 2. § (1) és (2) bekezdése szerinti vizsgálatot. Ezen mulasztást pótolva az ítéltábla megállapította, hogy a 2017. évi CXCVII. törvény 340. § (1) és (2) bekezdése módosította a Btk. 422. § (1) bekezdés d) pontját, és az információs rendszerben kezelt adatok kifürkészésében és rögzítésében megjelenő elkövetési magatartást önálló pontként iktatta be. Ugyanakkor ez a módosítás a bűncselekmény büntetési tételét nem érintette, és az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény egyéb rendelkezéseire figyelemmel sem tesz lehetővé kedvezőbb elbírálást a hatályos büntető törvény Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlott vonatkozásában, így helyes volt az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény alkalmazása.

[14] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádirattal egyezően Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlott által elkövetett tiltott adatszerzés büntetettét arra figyelemmel is súlyosabban minősítette, hogy a cselekményt jelentős érdeksérelmet okozva követték el. Ezzel kapcsolatban azonban elmulasztotta az ítélet [49] bekezdésében kifejtettekre figyelemmel az arra történő utalást, hogy Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak a tényállásban írt magatartásukkal az cég-nek jelentős érdeksérelmet okoztak azzal, hogy az cég jogszerűtlen, illetve hanyag adatkezelési gyakorlatának hamis látszatát keltették, s ezáltal az cég üzleti hírnevét csorbították.

[15] A büntetés kiszabásával kapcsolatban észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az ítélet [82] bekezdésében tévesen hivatkozott az ügyészség által előterjesztett büntetésre vonatkozó alternatív indítványra, hiszen a benyújtó B.150/2018/25. számú vádmódosítás 2. oldal első bekezdés utolsó mondatában Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlott vonatkozásában a vádirat 15. oldalán írt mértékes indítványt mellőzte. Ezért Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. rendű vádlott esetében a büntetés a Be. 565. § (2) bekezdés szerinti korlátozás nélkül volt kiszabható.

[16] Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendők, így a halmazati büntetésre vonatkozó szabályokra is figyelemmel a velük szemben kiszabható büntetés - ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt - 1 évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, s így a büntetés kiszabása során irányadó középérték a III. és IV. r. vádlott esetében 4 év 3 hónap.

[17] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen vette számba, azt az ítéltábla mindössze akként helyesbítette, hogy Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak vonatkozásában helyesen a társtettesként történő elkövetést vette súlyosító körülményként figyelembe, és további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást.

[18] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel osztotta a másodfokú bíróság a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint a büntetlen előéletű, rendezett személyi körülményekkel rendelkező Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r.

vádolt vonatkozásában a büntetési célok végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásával is elérhetők.

[19] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama és a felfüggesztése próbaideje egyaránt arányos.

[20] Ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség által e körben kifejtetteket is osztva az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék tévesen jutott arra az álláspontra, hogy Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottak vonatkozásában helye van a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítésnek.

[21] A másodfokú bíróság megállapította, hogy Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottak a terhükre megállapított bűncselekmények jellegére és tárgyi súlyára figyelemmel, tekintettel a bünszövetségben történő elkövetésre is, nem érdemesek az előzetes mentesítésre, s ezért az erre vonatkozó rendelkezéseket mellőzte.

[22] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 III. és Terhelt2 IV. r. vádlottakra vonatkozó további rendelkezései a törvénynek megfelelőek voltak.

[23] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte és a törvényszék ítéletének fellebbezés folytán felülbírált Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a fent kifejtettek figyelemmel a III. és IV. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények megnevezését helyesbítette.

[24] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapult.

Szeged, 2020. november 10.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet
előadó bíró

Dr. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.426/2020/5. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.214/2020/2. számú ítéletének Terhelt1 III. r. és Terhelt2 IV. r. vádlottra vonatkozó része a jelen ítélet folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2020. november 10.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke